

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016916 16 Uvp
Banja Luka, 21.2.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. M. iz P.(u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 1.6.2015. godine, tuženog Fonda u predmetu ponavljanja postupka utvrđivanja prava na invalidsku penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016916 15 U od 30.3.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 21.2.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016916 15 U od 30.3.2016. godine, se preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rješenje Filijale tužene P. broj ... od 2.1.2015. godine, a kojim je odbijen prijedlog tužioca za ponavljanje postupka okončanog rješenjem Filijale P. broj ... od 23.7.2010. godine, kojim mu je ponovo određena invalidska penzija počev od 1.2.2010. godine u iznosu od 397,59 KM, tako da je tim rješenjem zamjenjeno rješenje na osnovu kojeg je vršena dotadašnja isplata penzije.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio prihvatanjem razloga datih u obrazloženju osporenog akta ističući da je prvostepenim rješenjem tuženog pravilno utvrđeno da nisu ispunjeni uslovi predviđeni članom 241. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP), jer dokazi koje je tužilac predložio nisu takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja. Dodaje se da je u postupku odlučivanja po tužiočevom prijedlogu za ponavljanje postupka pribavljen nalaz, ocjena i mišljenje Odjeljenja za ocjenu radne sposobnosti u drugom stepenu, B. broj ... od 16.5.2013. godine, kojim je data saglasnost na nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za ocjenu radne sposobnosti u prvom stepenu B. broj ... od 25.03.2012. godine a i nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za ocjenu radne sposobnosti u drugom stepenu B. broj ... od 8.10.2011. godine, kojima je utvrđeno da kod tužioca invalidnost nije uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima što je potvrđeno i nalazom, ocjenom i mišljenjem Odjeljenja za ocjenu radne sposobnosti u drugom stepenu u B. broj ... od 12.5.2015. godine, na kojem je zasnovan osporeni akt.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja su od uticaja na rješenje stvari i povrede materijalnog prava. Navodi da se sud u pobijanoj presudi poziva na odredbu člana 102. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske – prečišćen tekst („Sl. glasnik RS“ broj 106/05 - 118/09 u daljem tekstu: ZPIO), ali da tumačenje te odredbe treba dovesti u vezu sa sadržajem odredbe člana 1. Pravilnika o ocjeni radne sposobnosti u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 84/02 – 41/10), tako da organi vještačenja tuženog nisu mogli da drugačije odluče pored već utvrđenih činjenica koje proizlaze iz nalaza i mišljenja ljekarskih komisija Ministarstva .... Zbog navedenog da sud nije cijenio dokaze da je u toku boravka u Oružanim snagama RS došlo do manifestacije hipertenzivnih kriza te da je zbog posljedica tih kriza 1999. godine doživio hemoragični moždani udar, koji je uslovio lijevostranu oduzetost. Osim navedenog, da organi vještačenja tuženog samo paušalno navode da invalidnost kod njega nije uzročno- posljedično vezana sa vojnim angažovanjem, a ne navodi se koji dokazi su cijenjani i zašto se smatra da tužiočeva invalidnost nije uzročno-posljedično vezana sa vojnim angažovanjem. Smatra da su pobijanom presudom povrijeđene i odredbe Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i to pravo na pravično suđenje, jer mu nije omogućeno da se održi javna rasprava te da se izvrši vještačenje po vještacima medicinske struke interniste, kardiologa, i neurologa, zbog čega nije donijeta pravilna i na zakonu zasnovana odluka s tim da postupak po prijedlogu traje više od pet godina zbog čega je povrijeđeno i pravo na suđenje u razumnom roku.

Tuženi organ je u odgovoru na zahtjev ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta predloživši da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Kako proizlazi iz podataka u spisima predmeta, tužilac je dana 22.2.2011. godine, podnio prijedlog za ponavljanje postupka okončanog rješenjem od 23.7.2010. godine kojim mu je ponovo određena invalidska penzija koju je ostvario rješenjem od 12.06.2001. godine. Postupajući po tom prijedlogu proveden je postupak radi utvrđivanja uzročno-posljedične veze sa tužiočevim vojnim angažovanjem nakon čega su donijeta dva drugostepena rješenja od 22.11.2011. godine i od 27.5.2013. godine kojima su potvrđena rješenja prvostepenog organa tuženog da ne postoji uzročno- posljedična veza sa ratnim dejstvima u smislu člana 100. ZPIO. Nakon što su donijete dvije presude nižestepenog suda od 8.4.2013. godine i od 9.9.2014. godine kojima su poništena navedena rješenja tuženog, u ponovnom postupku prvostepeni organ je rješenjem od 2.1.2015. godine odbio prijedlog za ponavljanje postupka okončanog rješenjem od 23.7.2010. godine, uz obrazloženje da su organi vještačenja tuženog izvršili vještačenje na osnovu dokumentacije koju je tužilac priložio uz prijedlog za ponavljanje postupka kao i cjelokupne dokumentacije sadržane u spisima predmeta, a na osnovu člana 102. ZPIO. Nakon provedenog postupka utvrđeno je da tužiočeva invalidnost nije uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima u smislu člana 100. ZPIO, pa s obzirom na navedeno da nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje postupka iz člana 241. stav 3. ZOUP.

Prije svega treba napomenuti da je tuženi rješavao po prijedlogu tužioca u smislu odredaba člana 241. ZOUP, na okolnost utvrđivanja uzročno-posljedične veze njegove invalidnosti sa učešćem u VRS. Ukoliko je podnesak tužioca od 22.2.2011. godine, tuženi

prihvatio kao prijedlog za ponavljanje postupka okončanog rješenjem od 23.7.2010. godine, onda je tuženi organ trebao cijeniti priložene dokaze u smislu odredaba člana 237. stav 1. alineja (1) ZOUP i saznanja za nove činjenice i upotrebu novih dokaza, a ukoliko je odlučivao kao po zahtjevu za utvrđivanje uzročno-posljedične veze između vojnog angažovanja i doživljenog moždanog udara 1999. godine, onda je obrazloženje rješenja trebalo da sadrži razloge zbog kojih je zaključeno da ne postoji ta veza iako je tužilac priložio dokaze da je imao hipertenzivne krize u toku vršenja vojne dužnosti u ratu. Kako je takvo obrazloženje izostalo, osporeni akt je zahvaćen povredom člana 234. ZOUP zbog čega je potrebno ponovo odlučiti o žalbi tužioca i pravilno cijeniti zakonitost prvostepenog rješenja u smislu uputa iz ove presude. Prigovor tužioca koji je istakao u tužbi da je potrebno održati javnu raspravu i izvršiti vještačenje putem vještaka ljekara interniste, kardiologa i neurologa nije osnovan s obzirom da je članom 102. stav 1. ZPIO propisano da utvrđivanje invalidnosti i drugih osnova za sticanje i ostvarivanje prava iz penzijskog osiguranja vrše organi vještačenja Fonda. Prema članu 5. Uredbe o medicinskom vještačenju u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 2/13), vještaci u organima vještačenja su doktori medicine specijalnosti-medicine rada, porodične medicine, interne medicine, psihijatrije, neurologije, hirurgije, fizikalne medicine i rehabilitacije i drugih specijalnosti kliničke medicine sa najmanje pet godina radnog iskustva u svojoj specijalnosti i sa licencom Komore doktora medicine R S. Organ vještačenja u drugom stepenu koji je dana 16.04.2015. godine dao nalaz, ocjenu i mišljenje da invalidnost tužioca nije u zročno-posljedičnoj vezi sa učešćem u oružanim snagama VRS je bio Z. D. internista, zbog čega nema osnova prigovor tužioca da vještak nije bio odgovarajuće specijalnosti.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi povrede iz člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca uvažava i pobijana presuda preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava na osnovu člana 40. stav 1. i 2. ZUS jer su ostvareni razlozi iz člana 10. stav 2. i 4. za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić